

Scénář k rozhlasové reportáži – ZŠ Hroznové

1.Vstup

Anna Kaluzsná se narodila roku 1935. Dětství prožila dětství v Úpici, která je v oblasti bývalých Sudet. Jako dítě zažila druhou světovou válku, jako dospělá pak komunismus. Sama do strany nikdy nevstoupila.

2.Vstup

I přes to, že byla válka, musela paní Anna studovat. Ovšem za jiných podmínek, než máme dnes.

Pamětnice: 6:26-6:38 nahrávka 1

„Školy do kterých jsme chodili, obsadila Hitlerova mládež, Hitlerjugend a udělali z toho internát“.

Pamětnice: 7:14-7:22 nahrávka 1

„A tam jsme měli lavici pro šest dětí, takhle jsme seděli šest nás sedělo a to byla pohoda.“

3.Vstup

Rodina paní Anny bydlela v blízkosti hranic. Všichni tak zažili větší německý nátlak ve formě častých kontrol a příkazů.

Pamětnice: 9:58-10:16 nahrávka 1

„Už se nesmělo ven, bylo stanný právo? Bylo dost to takový ošklivý, to prostě začalo se střílet, měli být zatažená okna a kdo je nezatáh, tak opravdu stříleli vojáci do oken.“

4.Vstup

Touto dobou už Sudety patřily Německu, a tak nebylo jisté, co se stane druhý den.

Pamětnice: 12:02-12:31 nahrávka 1

„Že by opravdu chalupu nám mohli podpálit, protože chalupa je dřevěná, ale naštěstí stojí teda dodnes. A tak ja jsem se zlobila, že jsem musela spát oblečená, to se mně nechtělo no, ale měli jsme to sbalený pro případ, že by jsme museli utíct.“

5.Vstup

V dubnu 1945 přijela Rudá armáda, která území osvobodila.

Pamětnice: 13:23-13:43 nahrávka 1

„Po tom pětáctýřicátým jsme byli poprvé na výletě školou. To jsme jeli do Krkonoš a mohli jsme jít na Sněžku to bylo joo, pane no, a pak právě už se mohlo chodit, Němci byli odsunutý.“

6.Vstup

V průběhu let 1948-1950 vystudovala paní Anna obor zahradnictví a taky se stala členkou ČSM (Československého svazu mládeže), komunistické organizace pro mládež.

Pamětnice: 18:40-19:18 nahrávka 1

„To byly jenom vždycky schůze kde nám vysvětlovali situaci a chodili jsme na nějaký vždycky byly nějaký bojový takový nebo já už nevím jestli se tomu říkalo bojový, ale byli vždycky vycházky nebo program bude se tam a tam a bude tam bojová hra, tak nejlepší bylo když ta bojová hra byla navečer, protože to jsme mohli utíct těm vychovatelům. A protože tam byli aji kluci, tak to bylo takový docela fajn.“

7.Vstup

V době srpnových událostí roku 1968, byla paní Anna již šťastně vdaná. Její manžel byl zaměstnaný v armádě a manželé s oběma dcerami žili v Úpici. A jednoho večera její manžel slyšel rámus.

Pamětnice: 23:23-23:37 nahrávka 1

„Že jsme se v noci probudili a manžel říkal, hluk byl opravdu rámus, a on říkal to jsou tanky a to je divný, vždyť nebylo hlášený žádný cvičení.“

Pamětnice: 23:56-23:59 nahrávka 1

„Najednou prostě v noci přišly tanky.“

Pamětnice: 24:03-24:21 nahrávka 1

„Ale myslím si, že on taky nevěděl nic jinak by se nedivil no nó, ale ráno přišel voják s tím, že se má prostě s apelem, že se má dostavit do kasáren a co si má vzít sebou, nic není potřeba. No a tak odešel.“

8.Vstup

S odstupem času se na některé věci dívá s nadhledem, i když ve své době byly tragické.

Pamětnice: 24:43-24:54 nahrávka 1

„A nejhorší bylo to, že došla voda, protože všichni všechny ty vojska, který přijely, tak si v tom vojenským prostoru umyly tanky v pitné vodě“

9.Vstup

Z vyprávění paní Anny se dostáváme k sametové revoluci. Uskutečnila se roku 1989 po celé republice, včetně Brna, kde Anna už po nějakou dobu bydlela.

Pamětnice: 33:46-34:15 nahrávka 1

„Z práce jsme šli všichni na náměstí a myslela jsem si, že tam přijdu vo život,protože to bylo takhle lidí, prostě nebylo možný se nadechnout. Odtý doby opravdu věřím, že je možný být umačkanej. Jó no a skutečně teda to bylo to bylo strašný, museli jsme tam jít, prostě šéf řek: jde se na náměstí, jdeme demonstrovat, no a tak jsme šli.“

11.Vstup

S paní Annou Kaluzsnou jsme strávili velmi příjemné odpoledne. Děkujeme, že jsme mohli nahlédnout do jejího života plného radostí, strastí i lásky.